

ΘΑΝΟΣ ΒΕΡΕΜΗΣ

“ Η Κύπρος είναι αιχμάλωτη ενός πολύ ισχυρού γείτονα, της Τουρκίας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στην Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρουσιώτου
antigoni.drousiotou@phileletheros.com

Η Κύπρος είναι αιχμάλωτη ενός πολύ ισχυρού γείτονα, της Τουρκίας, και είναι άγνωστο κατά πόσο ο Ερντογάν έχει δημοκρατικές ευαισθησίες και ενδιαφέρεται για λύση του Κυπριακού αυτή τη στιγμή. Η εκτίμηση ανήκει στον ομότιμο καθηγητή του τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου Αθηνών Θάνο Βερέμη και αντιπρόεδρο του ΕΛΙΑΜΕΠ. Όσον αφορά στα γεωπολιτικά, είναι πεπεισμένος ότι ο ISIS ήταν ένα κακό όνειρο το οποίο όπου να 'ναι σβήνει και προβλέπει πως με το τέλος του στη Μοσούλη θα αναδυθεί ένα ανεξάρτητο κουρδικό κράτος, το οποίο υπήρξε αυτόνομο εδώ και πολλά χρόνια στο Ιράκ. Τότε οι Τούρκοι θα χάσουν τον ύπνο

Οι υδρογονάνθρακες μπορεί να είναι ένας μοχλός ειρήνης αλλά μπορεί να είναι και ένας μοχλός προβλημάτων, όπου χρήματα και γκρίνιες

τους σκεπτόμενοι το μέλλον του δικού τους κουρδικού κομματιού και του συριακού, το οποίο είχε αποκτήσει ένα είδος αυτονομίας και ελευθερίας κινήσεων χάρη στους μεγάλους συμμάχους του. Όπως αναλύει, όταν τα τρία αυτά κομμάτια συνεννοηθούν, τότε η Τουρκία θα έχει βάσιμα, τα οποία ήδη είναι στο προαίτιό της. Όσον αφορά στη Συρία, θα κατακερματιστεί με ένα βιώσιμο τρόπο και θα επανέλθει η ειρήνη.

Πώς βλέπετε τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών στο Κυπριακό μέσα στο γεωπολιτικό πλαίσιο της Ανατολικής Μεσογείου; Ο αποφασιστικός ρόλος βρίσκεται στην Τουρκία, στον κ. Ερντογάν, ο οποίος βαδίζει προς μια μοναρχατορία και θα δούμε πώς αντιλαμβάνεται την επίλυση των προβλημάτων στη γειτονιά.

Η Κύπρος μπορεί να είναι η βάση για την προώθηση της σταθερότητας και της δημοκρατίας στη Μεσόγειο σε μια περίοδο ταχείας και βαθιάς αλλαγής. Ασφαλώς μπορεί να είναι αλλά το ερώτημα είναι αν ενδιαφέρεται η Τουρκία για τη δημοκρατία στη Μεσόγειο. Δυστυχώς η Κύπρος είναι αιχμάλωτη ενός πολύ ισχυρού γείτονα, της Τουρκίας, και καθώς ο κ. Ερντογάν πραγματοποιεί τα σχέδιά του με το δημοψήφισμα και την αλλαγή του συντάγματος, δεν ξέρω αν είναι η καλύτερη στιγμή για να επιλυθεί το ζήτημα που μας απασχολεί. Φοβούμαι ότι μάλλον βρίσκεται σε μια έπαυση αυτή τη στιγμή ο κ. Ερντογάν και δεν ξέρω αν έχει ενδιαφέρον για δημοκρατικές ευαισθησίες και για λύση του Κυπριακού.

Υπάρχει όμως το θέμα των υδρογονανθράκων. Αυτό μπορεί να είναι πηγή ειρήνης, ένας μοχλός λύσης του Κυπριακού; Μπορεί να είναι ένας μοχλός ειρήνης αλλά μπορεί να είναι και ένας μοχλός προβλημάτων. Θα δούμε. Η εντύπωσή μου είναι ότι οι σχέσεις που με την Τουρκία δεν είναι οι καλύτερες εδώ και πολύ καιρό. Η Τουρκία είναι ένας ανταγωνιστικός παράγοντας προς το Ισραήλ και θέλει να παίξει ένα ρόλο στο Ισλάμ. Πιστεύω ότι ο κ.

Δεν ξέρω αν είναι τώρα η καλύτερη στιγμή για λύση

ΤΟ ISIS ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΥΝΤΟΜΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Βλέπετε το ISIS να αποδυναμώνεται; Θα γίνει ένα θέμα του παρελθόντος. Τη δύναμη του την αντλούσε αφενός από την οικονομική βοήθεια της Σαουδικής Αραβίας, η οποία είναι εξαιρετικά στριμωγμένη αυτή τη στιγμή και λόγω της τιμής του πετρελαίου, και από την άλλη μεριά από το πετρέλαιο που πωλούσε ο ISIS στην Τουρκία από τη Μοσούλη. Δεν νομίζω ότι θα έχει στο μέλλον τέτοιους πόρους. Θα υποστεί και την εξαφάνιση από τη στρατιωτική επίθεση από όλες τις μεριές.

Βέβαια έχει πανικοβάλλει τον κόσμο με την τρομοκρατία του. Ένας ακόμα λόγος για να εξαφανιστεί. Νομίζω ότι οι μέρες του ISIS τελειώνουν διότι για να υπάρξει βασίστηκε σε δυο παράγοντες, τον οικονομικό ο οποίος εκλείπει και τη γοητεία που ασκούσε σε όλους της Γης τους κολασμένους. Ο ISIS ήταν ένα κακό όνειρο το οποίο όπου να 'ναι σβήνει. Οι απώλειες από την τρομοκρατία στην Ευρώπη μπορεί να είναι εντυπωσιακές αλλά είναι κωμικές αν τις ζυγίσουμε, για παράδειγμα, σε σχέση με τις απώλειες από τα αυτοκινητικά δυστυχήματα. Μπορεί να τρομάζουν τον κόσμο, αλλά δεν είναι κάτι που δεν μπορούμε να ζήσουμε με αυτό. Η τρομοκρατία είναι εντυπωσιακή διότι είναι εσκεμμένη, γίνεται με δόλο γιατί σκοτώνει αθώους, αλλά αριθμητικά είναι αμελητέα. Αν εξαιρέσεις τους Δίδυμους Πύργους, που εκεί σκοτώθηκε μεγάλος αριθμός ανθρώπων, όλες οι άλλες τρομοκρατίες μαζί δεν φτάνουν την ετήσια απώλεια ζωών σε δυστυχήματα. Μπορούμε να ζήσουμε με την τρομοκρατία με δεδομένο ότι η πηγή θα εξαφανιστεί και οσονούτω θα φαινόμενα θα είναι πλέον πολύ περιορισμένα. Κάποιοι παλαβοί που θα τους μείνει το μεράκι θα παίρνουν ένα αυτοκίνητο και θα σκοτώνουν 2-3 ανθρώπους μέχρι να τους γαζώσει η αστυνομία όπως γίνεται τώρα στο Λονδίνο.

Ερντογάν θέλει να γίνει χαλίφης στην περιοχή των μουσουλμάνων. Είναι Σουνίτης, μπορεί να τα βρει με τους πλούσιους Σαουδάραβες και θα αντιμετωπίσει την αντιπαλότητα των Σιτών είτε είναι το Ιράν είτε το σιϊτικό Ιράκ μετά τη νίκη εναντίον του ISIS στη Μοσούλη.

Βλέπουμε και τον Πρόεδρο της Αμερικής Τραμπ να στρίξει τους Κούρδους, τη Συρία, φέρνοντας τον Ταγίπ Ερντογάν σε μια υπερατλαντική κατά κάποιο τρόπο απομόνωση. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Κούρδοι μπορούν αυτή τη στιγμή να υπολογίζουν σε δυο συμμάχους: το Ισραήλ και τις Ηνωμένες Πολιτείες, πράγμα που εξοργίζει τους Τούρκους, γιατί το μεγάλο πρόβλημα της Τουρκίας, όπως γνωρίζουμε, είναι οι Κούρδοι. Με το τέλος του ISIS στη Μοσούλη θα αναδυθεί ένα ανεξάρτητο κουρδικό κράτος, το οποίο υπήρξε αυτόνομο εδώ και πολλά χρόνια στο Ιράκ και θα λειτουργεί μόνο

το πλέον. Τότε οι Τούρκοι θα χάσουν τον ύπνο τους σκεπτόμενοι το μέλλον του δικού τους κουρδικού κομματιού και βέβαια και του συριακού, το οποίο κι αυτό είχε αποκτήσει ένα είδος αυτονομίας και ελευθερίας κινήσεων χάρη στους μεγάλους συμμάχους του. Αν λοιπόν τα τρία αυτά κομμάτια συνεννοηθούν κάποτε, η Τουρκία θα έχει βάσιμα.

Πότε το βλέπετε να γίνει; Το «κάποτε», που λέγαμε, έχει πλησιάσει πολύ. Τα βάσιμα κουρδικού τύπου είναι στο προαίτιό ήδη της Τουρκίας. **Ο κατακερματισμός ελλοχεύει στον κόσμο του Ισλάμ.** Αλλού ελλοχεύει, αλλού επεκτείνεται. Έχω την εντύπωση ότι στη Συρία σίγουρα θα δούμε έναν κατακερματισμό, ήδη έχει υπάρξει με το κράτος του Άσαντ, και από την άλλη μεριά τους Κούρδους οι οποίοι τείνουν να αποκτήσουν μια αυτονομία και βέβαια οι υπόλοιποι αντιπάλοι που δεν ξέρουμε ποιοι θα είναι, αν βγουν από το παιχνίδι ως μάχιμη δύναμη

“ Οι Κούρδοι μπορούν να υπολογίζουν σε δύο συμμάχους: το Ισραήλ και τις Ηνωμένες Πολιτείες, πράγμα που εξοργίζει τους Τούρκους

οι του ISIS. Θα δούμε αν τελικά θα γίνει μια Συρία της Ρωσίας, μια Συρία του Άσαντ, μια Συρία των Κούρδων και μια Συρία που δεν ξέρουμε τι θα είναι ακριβώς. **Και ο Λίβανος.** Δεν νομίζω ότι θα αλλάξει προσεχώς πάρα πολύ, έχει δυο μεγάλες δυνάμεις, τους Χεζμπούλαχ και από την άλλη μεριά έναν Λίβανο πρώην σοσιαλιστικό που δεν ξέρουμε πού θα οδηγηθεί. **Ανησυχείτε για το μέλλον της Ευρώπης.** Δεν ανησυχώ πλέον τόσο πολύ, τον τελευταίο καιρό υπάρχει μια βελτίωση της εικόνας και οφείλεται στην αποτυχία των αντιευρωπαϊκών κινήσεων. Φαινόμενα όπως της κυρίας Λεπέν βρίσκονται σε υποχώρηση και επιπλέον έχει βελτιωθεί η οικονομική εικόνα. Θα έλεγα ότι γενικά υπάρχει μια ανάκαμψη και ως εκ τούτου μια υποχώρηση των αντιπάλων. Η στροφή προς την Ακροδεξιά νομίζω ότι είναι σε υποχώρηση και οι προβλέψεις για τις γεωμετρικές εκλογές δίνουν στην κυρία Μέρκελ ένα σημαντικό προβάδισμα, το

Υστερούμε τραγικά στις πολιτικές ηγεσίες
Είστε για κάτι αισιόδοξο; Το μόνο αισιόδοξο είναι ότι η ελληνική και κυπριακή κοινωνία, χάρη στις χεράδες θυσιών των Ελλήνων γονιών, οι οποίοι χροιά κάνουν το παν για να μορφώσουν τα παιδιά τους, δημιούργησαν μια κοινωνία εξαιρετικά μορφωμένη. Δεν είμαστε η Ελλάδα του 19^{ου} αιώνα που είχαμε έναν Καποδίστρια κι έναν Τρικούπη και περιμέναμε τα πάντα από αυτούς, διότι ο Λαός ήταν κατά 80% αναλφάβητος. Σήμερα ο μέσος Έλληνας όχι μόνο δεν είναι αναλφάβητος αλλά εξαιρετικά υψηλής στάθμης. Υστερούμε τραγικά στις πολιτικές μας ηγεσίες. Κάθε πρωί κατεβαίνω με το τρένο στη δουλειά και πιάνω κομμάτια με τον κόσμο, οι περισσότεροι είναι πολύ σοβαρότεροι από τον μέσο όρο της ελληνικής Βουλής. **Αυτοί όμως τους ψήφισαν.** Αυτούς βρήκαν, αυτούς ψήφισαν διότι δεν πάνε άνθρωποι της προκοπής πλέον στην πολιτική. **Πώς μπορεί να ανατραπεί αυτό;** Με πολλή προσπάθεια και ενδεχομένως με το να διορίζονται ως υπουργοί μη κοινοβουλευτικά πρόσωπα, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες και στην Κύπρο.

οποίο είναι καλό για την Ευρώπη. Βέβαια δεν θα εκλείψει η ανησυχία και τα προβλήματα, αλλά δεν είμαστε στη χειρότερη στιγμή.

Υπάρχει όμως η Ευρώπη των δυο ταχυτήτων, με το τέρσπο θέμα, το μεταναστευτικό. Αναμφίβολα, το μεταναστευτικό θα αναγκάσει κάποια διπλή τελειώνουν οι μεγάλες φασαρίες στη Μέση Ανατολή, αλλά δεν θα εκλείψει, θα υπάρχει με χαμηλότερους ρυθμούς. Η Συρία θα κατακερματιστεί με ένα βιώσιμο τρόπο και θα επανέλθει η ειρήνη.

Θα μείνουν τα προβλήματα της Κύπρου και Ελλάδας. Η Κύπρος δεν νομίζω ότι αποτελεί μεγάλο πρόβλημα. Είναι μόνο το Κυπριακό, αυτό εύχομαι ολόψυχα να λυθεί, αλλά κι αν παύσει, δεν νομίζω ότι θα εμποδίσει την Κύπρο από την πορεία της που είναι ομαλή στον οικονομικό τομέα. Αντίθετα, το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι σαν της Κύπρου, είναι οικονομικό και τέρσπο. Η Ελλάδα έχει μια κυβέρνηση απολύτως ανίκανη, σε αντίθεση με την κυπριακή. Αν δεν έχουμε σύστημα αλλαγής ηγεσίας, οδούσως προς μια νέα καταστροφή.

Ο ελληνικός λαός την έχει εκλέξει δυο φορές. Ναι, είχε εκλέξει και την κυβέρνηση των αντιβενιζελικών το 1920 για άλλους λόγους βέβαια, πράγμα που οδήγησε στη Μικρασιατική Καταστροφή.

Αυτό τι δείχνει; Ότι οι λαοί, όταν είναι απελπισμένοι και στριμωγμένοι, μπορεί να ψηφίσουν οποιονδήποτε. Το ίδιο έγινε στη Γερμανία που κατάρφη να εκλέξει έναν Χίτλερ το 1932. Μέσα στην απελπισία τους αρπάχτηκαν από τα μαλλιά τους. Εμείς δεν έχουμε Χίτλερ στην Ελλάδα, αλλά μια ανίκανη ηγεσία που τέτοια δεν έχουμε στη Κύπρο, το λέω ως αντιπολιτευόμενος, σας διαβεβαιώνω ότι δεν είμαι φανατικός στην πολιτική. Οι άνθρωποι που μας διοικούν, με εξαίρεση τον κ. Τσακαλώτο που ξέρει γράμματα, στα οικονομικά, όλοι οι άλλοι είναι παντελώς ανίκανοι, χωρίς να έχουν εργαστεί στη ζωή τους και έχουν επιτυχία σε κάποιο τομέα. Για να μη μιλήσουμε για τη συνεργασία των δυο κομμάτων: ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ.

Δεν μαθαίνουμε από την Ιστορία μας

Τι σας οδήγησε στο τελευταίο σας βιβλίο «Δόξα και Αδιέξοδος» (εκδόσεις Μεταίχμη) φωτισμένα τέσσερις περιόδους της νεοελληνικής ιστορίας που δίχασαν τους Έλληνες και επηρέασαν τις κοινωνικές εξελίξεις στη χώρα; Είναι στιγμές στην ελληνική ιστορία όπου δημιουργούνται προβλήματα, συγκρούσεις, εμφύλιοι, δεν νομίζω ότι κινδυνεύουμε από αυτούς τους συγκεκριμένους κινδύνους σήμερα, αλλά από απραξία και ανικανότητα, όπως σας είπα. Δυστυχώς δεν μαθαίνουμε από την Ιστορία, μαθαίνουμε ποιοι είμαστε αλλά όχι το τι θα κάνουμε. **Πού πήγε λάθος η Ελλάδα του σήμερα;** Η Ελλάδα σήμερα πήγε λάθος σταδιακά μετά τη Μεταπολίτευση. Το ένα μεγάλο πρόβλημα μετά τη Μεταπολίτευση το '74 ήταν η κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου, η οποία βρήκε την Ελλάδα σε μια άνοδο οικονομική, κοινωνική, λειτουργούσε η δημοκρατία κι όλα αυτά δημιουργήσαν στους Έλληνες μια ψευδαίσθηση ότι δεν είχαν να φοβηθούν τίποτα. Στην πραγματικότητα η Ελλάδα είχε να φοβηθεί πολλά πράγματα και το σοβαρότερο από όλα ήταν η έλλειψη ανταγωνιστικότητας έναντι του υπόλοιπου ευρωπαϊκού κόσμου. Φαινόταν να υπερέχει αρχικά της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας. Η Ιρλανδία μάς ξεπέρασε πάρα πολύ γρήγορα και η Πορτογαλία εν καιρώ. Όλα αυτά μας δημιούργησαν ψευδαισθήσεις που οδήγησαν σε μια αμετροπέεια την ελληνική κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος μοίρασε παροχές, λεφτά, συνήψε δάνεια ατέλειωτα και έμαθε τον Νεοέλληνα εκείνης της εποχής, το '81 με '91, να ζει χωρίς να σκέφτεται ότι υπάρχει κίνδυνος όλα αυτά να ανατραπούν. **Αυτό διήρκεσε και μετά;** Θα έλεγα ότι η τελευταία διετία του Ανδρέα ήταν σοβαρή με τον Αλέκο Παπαδόπουλο, τον Σημίτη και άλλους σοβαρούς ανθρώπους. Ο Κώστας Σημίτης πήγε να συνεχίσει κάπως το νοικοκύρεμα και μετά ήλθε ο Κωστής Καραμανλής, ο οποίος το έκανε μούσκεμα. Από εκεί και πέρα έχουμε σειρά ανίκανων κυβερνήσεων: Γιωργάκης Παπανδρέου,

Άλλη η φιλοδοξία του Ελευθέριου Βενιζέλου κι άλλη του Τσίπρα

με μια ενδιάμεση αναπνοή που δεν άφησε ο Αντώνης Σαμαράς να γίνει κάτι σοβαρό, του Λουκά Παπαδήμο, ο οποίος κατάφερε το κούρεμα του χρέους, αλλά βιαζόταν ο Σαμαράς να έλθει στην εξουσία και μετά ήλθε το τελειωτικό κτύπημα που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ. Βαρύ κτύπημα, αρχής γενομένης με τον κ. Βαρουφάκη να κατακλύζει τον κόσμο με τις ανοησίες του, το δημοψήφισμα που ανατράπηκε αμέσως και μετά ως ανόητος τους ξαναψήφισαμε.

Ο καθένας προτάσσει την προσωπική του φιλοδοξία; Όχι, φιλοδοξία έχουν όλοι οι πολιτικοί, αλλά άλλη η φιλοδοξία του Ελευθέριου Βενιζέλου και άλλη η φιλοδοξία του Αλέξη Τσίπρα. Ο Βενιζέλος ήταν ένας μεγάλος πολιτικός, ο οποίος ήταν φιλόδοξος, ήθελε να τον θυμούνται και το πέτυχε, ο κ. Τσίπρας είναι ένας νεαρός που η τύχη τον ευλόγησε υπερβολικά. Δεν λέω ότι δεν έχει ικανότητες, έχει το χάρισμα να πείθει πάρα πολύ κόσμο ότι είναι κάποιος, στην πραγματικότητα είναι ένας ημιμορφωμένος νεαρός χωρίς κανένα προσωπικό έργο και καμιά γνώση που να έχει βάρος. Αυτόν αποκτάσαμε πρωθυπουργό μας.

Είσατε συνεργάτης στο ντοκιμαντέρ «Μεγάλοι Έλληνες» σήμερα υπάρχουν μεγάλοι Έλληνες; Υπάρχουν πάρα πολλοί μεγάλοι Έλληνες αλλά δεν ασχολούνται με την πολιτική, γι' αυτό δυστυχώς η πολιτική έχει πάρει την κάτω βόλτα. Υπάρχει ο δικός σας ο καθηγητής Οικονομικών που πήρε το Νόμπελ ο κ. Πισσαριδής και ο κ. Παπαδήμος βρέθηκε για λίγο και μετάνιωσε, η πληρωμή του ήλθε πρόσφατα με τη μορφή μιας βόμβας από κάποιον ανεγκέφαλο που θεώρησε ότι έπρεπε να τον τιμηθεί. Δεν νομίζω ότι σε αυτό τον τομέα θα πρέπει να ελπίζουμε σύντομα μεγάλες αλλαγές. Σε άλλους τομείς επιστήμης, επιχειρηματικότητας είναι τέρσπος ο αριθμός σημαντικών Ελλήνων, κυρίως στο εξωτερικό όπου έχουν διακριθεί για την επιστημονική τους επάρκεια, για τις καλλιτεχνικές τους επιδόσεις, τη συγγραφική τους ιδιότητα.

Σε τι ελπίζετε σήμερα; Ελπίζω σε μια ταχύτερη αλλαγή κυβέρνησης και μια προσπάθεια σοβαρότητας από τους επόμενους. Υποθέτω ότι αν υπάρξουν ως κυβέρνηση θα είναι ο Κυριάκος Μητσοτάκης με όποιο επιπέδιο διαθέτει. Βέβαια το τέλος δεν φτάνει ποτέ για τα έθνη, δεν χάνονται, ξαναβγαίνουν στην επιφάνεια. Η Ελλάδα της Κατοχής και του Εμφυλίου φαινόταν σαν να είχε τελειώσει, επανέκαμψε όμως και την έχουμε ακόμα. Μόνο οι άνθρωποι φεύγουν, αυτοί που μένουν δεν θα περάσουν καλά τα επόμενα 5-10 χρόνια δυστυχώς, αν έχουν την υπομονή και τη σοβαρότητα να περιμένουν και να αγωνιστούν, μπορεί τα παιδιά και τα εγγόνια τους να δουν καλύτερες μέρες.

Ως καθηγητής πανεπιστημιακός, τι λέτε στους φοιτητές σας; Οι φοιτητές που έρχονται συνήθως στα μαθήματα δεν χρειάζεται να τους πεις πολλά, τα ξέρουν ήδη. Αυτοί που δεν έρχονται χρειάζονται επιμόρφωση και είναι οι αιώνιοι φοιτητές-πολιτευτές, είναι αυτοί τους οποίους ευνοεί το σύστημα του κ. Γαβρόγλου, ο οποίος δυστυχώς κατήργησε οριστικά τον νόμο της κ. Διαμαντοπούλου, που ήταν ότι καλύτερο είχαμε καταφέρει τα τελευταία δέκα χρόνια, και επανέφερε τον νόμο-πλαίσιο του 1982. Είναι μια παλινδρόμηση.

Νιώθετε ως πανεπιστημιακός, ως πνευματικός άνθρωπος, ευθύνη για την κατάσταση σήμερα; Αισθάνομαι ευθύνη αλλά έκανα όσα περνούσαν από το χέρι μου ώστε να παίρνω στον παρελθόν απειλητικά τηλεφωνήματα. Κοιμάμαι ήσυχος το βράδυ με τη συνειδησή μου, αλλά δεν κοιμάμαι ήσυχος για το μέλλον των παιδιών και των εγγονιών μου.

Μια τέτοια Ελλάδα μπορεί να υπερασπιστεί τις θέσεις της Κύπρου; Είναι καλοπροαίρετοι αλλά δεν μπορούν, είναι ανίκανοι.

